

[F. K. Madsen.]

lastning af et Skib medfører Forringelse af Skibets Sedygtighed og i tilsvarende Grad forøger Faren for Tab af Liv og Gods. Overlastningen har kun eet Formaal, nemlig at opnaa det størst mulige Udbytte af Skibets Drift, og har man gjort sig dette klart, vil enhver, der ikke er direkte økonomisk interesseret i den Gevinst, der kan opnaas ved at overlaste Skibet, neppe vige tilbage for at karakterisere Overlastning som en meget utiltalende Handling — dette, med Udsigt til Gevinst at udsætte sine Medmenneskers Liv for Fare, er en Forbrydelse, der burde straffes haardt og ikke afgøres ved, at Skibsføreren idømmes nogle faa Hundrede Kroner i Bøde — hvorefter Overlastning fortsættes i samme Udstrækning som tidligere.

Men i hvor stor Udstrækning finder der saadanne Forbrydelser Sted? S/S „Dan“ kom fra Danzig lastet med Kul til Helsingfors. Jeg paastaar — siger Maskinmestrenes Formand, A. K. Rasmussen —, at de fleste danske Skibe, der i de senere Aar er udgaaet fra Danzig med Kul til Østersøhavnene, har været overlastede! En Undersøgelse tilbage i Tiden vil bekræfte Rigtigheden af min Paastand.“

Det forekommer mig, at disse Udtalelser af en Mand i en saadan Stilling maa drages frem i Sø- og Handelsretten; thi der er ingen Grund til at tro, at denne Mand skulde fare med Usandhed, han kender Forholdene, og hans Ord staar sikkert til Troende. Det vilde være rigtigt, om han og andre, der har samme Mening, kom til at udtale sig om dette Spørgsmaal ved det Søforhør, som senere skal afholdes. Thi meningsløst er det, fordi Rederne mener, at de skal have et rigt Udbytte, ustandseligt at lade overlastede Skibe gaa ud, hvorved mange Mennesker udsættes for Fare. Jeg synes, at her maa Lovgivningens træde kraftigt op. Maskinmester Rasmussen har ganske Ret, naar han siger, at det ikke nytter med en enkelt Bøde. Det nytter ikke, om Skibsføreren faar en lille Bøde, for Skibsføreren har vel sine Ordre. Jeg vil næsten tro, at det er saaledes, at naar han gaar ud med sit Skib, ved han, at Rederne vil have det lastet saaledes, at det ligger

over Lastelinien. Der er neppe Tvivl om, at saaledes er det ret ofte Tilfældet; thi denne Mand er saa anerkendt ogsaa indenfor Rederiforeningen, at hans Ord sikkert maa staa til Troende, naar han udtaler sig offentligt.

Men der er ogsaa et andet Forhold, der viser, at det er rigtigt, at Skibet har været i høj Grad overlastet ved sin Afgang fra Danzig. Selskabets Reder har selv regnet ud, at der har været 10 til 15 t Overvægt, og Søfartsministeriet har regnet ud, at der har været 30 til 31 t for meget. Denne sidste Udregning er rimeligvis foretaget paa urigtige Oplysninger. Ved Afhøringen af Dampere „Alf“s Styrmand udtalte denne, at Skibet laa 20,6 Fod agter, Rederiet har til Retten fremsendt en Erklæring om, at Skibet laa 19,5 Fod. Det er denne Erklæring, der rimeligvis ligger til Grund for Søfartsministeriets Betragtning, at der var 30—31 Tons for meget. Er Styrmandens Udtalelse rigtig, har Overbelastningen været mange Gange større. Under Sagens Behandling i Sø- og Handelsretten har man savnet en indgaaende Afhøring af den reddede Matrós om, hvilken Forfatning „Dan“ var i, da det forlod Danzig. Har Skibet forladt Havnen umiddelbart efter, at Ladningen var indtaget? Har man haft Tid til at faa Lugerne skalket, hvad der jo er sagt man ikke havde haft? Manglede der de Kiler, som er nødvendige til denne Skalkning, og var de lovbevalde Presenninger paa Lugerne? Der er neppe Tvivl om, at det har de ikke været. Hvad Mandskabet angaar, tror jeg ogsaa, at dette ikke har været tilstrækkeligt. Ganske vist siger Skibsinspektør Agerlin, at Besætningen, der bestod af to Matroser, to Letmatroser, en Jungmand og en Tømmermand, ifølge hans Formening var tilstrækkelig, at Skibet var godt bemanded, og at der var tre Mand paa Vagt. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om man kan sige, der var tre Mand paa Vagt, naar der faktisk kun var en Mand og to Læringe, og hvis man spørger, om Skibet var tilstrækkeligt bemanded, vil Svaret absolut blive nej. Skal Malms Forklaring staa til Troende, er der skaffet Bevis for, at Besætningen ikke var stor nok til at udbedre Skaden, da Lugerne slog op. Man maa vel huske paa, at naar Havet er oprørt, er det uhyre vanskeligt for en Besætning, der ikke